

Prästens levnadskultur

Under denna rubrik ägde en konferens rum på Haus Hardtberg i Euskirchen med 30 präster och seminarister.

2010-03-23

Prästens kallelse är det att vara en förmedlare mellan himmel och jord, mellan Gud och människorna. Just därför måste han tillhöra båda världarna för att leda människorna till Gud. I Jesus Kristus, som är sann människa och sann Gud, har prästadömet verkligen uppfyllts i

hela sin vidd. Vigningens sakrament ger människor fullmakt att handla ”in persona Christi”. Präster ”utses bland människor, och det är människor han får till uppgift att företräda inför Gud” (Hebr. 5:1) Ingen kan utse sig själv till präst eller befullmäktiga sig till det. Gud utväljer och bemyndigar präster genom Kyrkan.

Om dessa grundläggande uttalanden angående prästadömet påminde professor Klaus Limburg i ett föredrag om Hebreerbrevet i början av konferensen om ”Prästens levnadskultur – trohet mot Kristus, trohet som präst”. Med anledning av prästadömetets år i den katolska kyrkan samlades mellan 1-3 mars drygt 30 präster och seminarister från hela Tyskland i Haus Hardtberg i Euskirchen.

Att verka smittande på andra

Liturgi och förkunnelse är de mest framträdande handlingarna, där prästens kallelse som medlare mellan Gud och människorna förverkligas. Professor Peter Hofmann visade i sitt föredrag ”Mottagandet av liturgins anda – koncilsanda och koncilskritik hos påven Benedikt XVI” på, att liturgin inte är någon föreställning inför liturgiälskare, men heller inte en religionsundervisning med andra medel, utan ett förverkligande av det som Gud lovat oss som frälsning. Det har den Liturgiska Rörelsen och det andra Vatikankonciliet återupptäckt. Denna dimension av liturgireformen har genom feltolkningar förflackats genom att man i stället för Guds verkan allt för mycket ställt människan i centrum. Enligt Hofman är det Påvens önskan, att liturgin synliggör det gudomliga för människorna. Det skulle inte världen kunna ge sig själv. Gud ger sig tillkänna i liturgin.

Att samtala med varandra är också kärnan i kommunikationen mellan människor. Den är inte bara utbyte av information. Kyrkans förkunnelse är riktad till en gemenskap, och den har sin dimension i Guds kärlek till människorna. Den för slutligen till barmhärtighet och rättfärdighet.

”Du har din helt personliga plats i Guds plan!” Så formulerade dr. Harald Bienek budskapet, som prästen i det själavårdande samtalet skulle kunna säga till den troende. Att upptäcka den personliga kallelsen till helighet ger den troende modet att under eget ansvar verka apostoliskt, där vederbörande lever och arbetar. En god medborgare och kristen verkar smittande på andra. För Bienek är dopet ”inte insteget i den räddande båten, utan början på utbildningen till livräddare”. Kyrklig själavård skulle inte i en dålig bemärkelse få ”binda” människorna utan göra dem fria.

Att be under TV-nyheterna

Ytterligare en synpunkt vad gäller prästens levnadskultur pekade kyrkoherde Klaus Klein-Schmink på. ”Eftersom medierna tillhör vardagen och vi som kristna, som präster, bara kan bli heliga genom att bemästra vår vardag, så har umgänget med medierna för oss även en andlig dimension”. Så skulle ju bara nyheterna kunna ge tillräckliga impulser till att be, inte minst för själarna hos offer för krig och katastrofer. Den riktiga användningen av medierna – i synnerhet de digitala – skulle kunna hjälpa prästerna att upptäcka det, som engagerar de troende, och skulle möjliggöra anknytningspunkter för det personliga samtalet liksom även för predikan. Att studera konkreta frågeställningar blir också effektivt genom de nya medierna. Att just Internet med sin (över)mängd av information kan framstå som en

frestelse för den enskilde, är Klein-Schmeink medveten om. Här rekommenderade han insättning av filter, som blockerar omoraliskt innehåll, men avgörande är motivationen att använda Internet: ”Att bruka Internet på ett bra sätt betyder alltid att använda det för något bestämt ändamål. Annars plottrar man bort sig.”

Praktiska tips för medieanvändningen i församlingen visade de nya kommunikationsmedlen i förkunnelsens tjänst på. Kristna värden låter sig också förmedlas via film. Biofilmen ”Casomai – gifter vi oss?” (Italien 2002) som filmkritikern dr. José Garcia presenterade, hade en av de närvarande prästerna ofta givit sina brudpar med på vägen som en ”digital äktenskapsförberedelse” på en DVD.

Roman Schmied

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/prastens-levnadskultur/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/prastens-levnadskultur/)
(2025-08-07)